

HOF VAN JUSTITIE

Beroep, op 6 mei 1981 ingesteld door T. Porta, echtgenote Pace, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 109/81)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 6 mei 1981 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door T. Porta, echtgenote Pace, wonende te Ispra (Varese), te dezen vertegenwoordigd en bijgestaan door A. Volpi en G. Celona, advocaten te Milaan, domicilie kiezende te Luxemburg bij G. Margue, advocaat aldaar, 20, rue Philippe II.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- de Commissie te veroordelen om aan verzoekster dezelfde primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden toe te staan, als zijn voorzien in de in Italië geldende collectieve arbeidsovereenkomst voor particuliere onderwijsinstellingen;
- de Commissie te veroordelen om aan verzoekster bij beëindiging van het dienstverband dezelfde pensioenrechten toe te kennen als aan het eigen personeel van de Gemeenschap;
- de Commissie te verwijzen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster heeft vanaf het schooljaar 1964 tot op heden cursussen algemene ontwikkeling en Italiaans (15 tot 17 onderwijsuren per week) gegeven aan de school voor technisch en beroepsonderwijs van het Onderzoekcentrum te Ispra, aanvankelijk zonder dat daaromtrent enige overeenkomst was gesloten, sedert 1969 op basis van contracten, waarvan het meest recente de navolgende bepalingen bevat:

- „— Le présent contrat de ‚Prestazioni d’opera’ sera régi par la loi italienne.
- Les parties contractantes déclarent, en application des articles 42 du Traité CECA, 181 du Traité CEE et 153 du Traité CEEA, que la Cour de justice des Communautés européennes est seule compétente pour statuer sur tous litiges relatifs à la validité, à l’interprétation ou à l’exécution du présent contrat.”.

Naar Italiaans recht is het niet aan twijfel onderhevig dat door het geven van onderwijs bij particuliere scholen van welk type ook, *een door ondergeschiktheid gekenmerkte arbeidsverhouding voor onbepaalde duur ontstaat*. Uit het feit dat het geven van onderwijs het karakter heeft van een arbeidsverhouding voor onbepaalde duur, volgt dat de onderwijsgever recht heeft op alle primaire en secundaire arbeidsvoorwaarden die voor particuliere onderwijsgevers gelden; verzoekster evenwel wordt enkel per werkelijk onderwijsuur betaald en ontvangt bij afwezigheid, ook wanneer deze door ziekte of anderszins is gerechtvaardigd, geen enkele beloning.